

DODATEK PARAFIALNY

Jednajcie prenumeratorów
prasy katolickiej.

do TYGODNIKA „NIEDZIELA”
Parafia Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.

Apostolem bądź,
nie tylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw w Kościele Parafialnym Wnieb. Najśw. Marii Panny Niedziela Zapustna.

g. 6. Prymaria — ks. Łopaciński,
nauka — ks. Szpikowski.

g. 8. Msza św. z nauką ks. Szpikowski.

g. 9.30. Msza św. dla szkół — ks. kan.
Jankowski — nauka — ks. Łopaciński.

g. 11. Suma — ks. prof. Giebartowski,
kazanie — ks. Łopaciński.

g. 12.30. Msza św. — ks. Kiwacz, nauka — ks. Szpikowski.

g. 7.30. W Kaplicy więziennej Msza św. z nauką — ks. Łopaciński.

g. 9.30. W kaplicy Huta-Milowice Msza św. z nauką — ks. Kiwacz.

g. 16. Nieszpory — ks. Łopaciński.

Od g. 18 dnia 6-II do godz. 18 dnia 13-II
dyżurnym — ks. Łopaciński, wicedyżurnym — ks. Kiwacz.

Kalendarzyk Zebrań.

Niedziela dnia 7 lutego—godz. 12.15
Propagandowe A. K.; godz. 15 Ra-
da i Zarząd Bractwa Z. R.; godz. 17
Zbiórki I, II i III Zastępu K. S. M.
Zeńskiej.

Poniedziałek dnia 8 lutego — g. 19
Kółko Oświatowe K. S. M. Zeńskiej.

Wtorek dnia 9 lutego — godz. 19
Świetlica Sodalicji Mariańskiej Pa-
nien; godz. 19 Świetlica K.S.M. Mę-
skiej; godz. 19.30 Zarząd P. A. K.

Środa dnia 10 lutego — godz. 19
Kurs robót ręcznych K. S. M. Zeń-
skiej.

Czwartek dnia 11 lutego — godz. 17
Świetlica K. S. Kobiet; godz. 18-19
Biblioteka Parafialna; g. 19 Zebranie
Plenarne K.S.M. Zeńskiej; godz. 19
Świetlica K. S. M. Męskiej; g. 19.15
Kurs wykształcenia religijnego; godz.
19.30 Świetlica K. S. Mężów.

Piątek dnia 12 lutego—godz. 19—20
Kurs wychowania fizycznego K. S. M.
Zeńskiej.

Sobota dnia 13 lutego — godz. 19
Świetlica K. S. Mężów; godz. 19
Świetlica K. S. M. Męskiej.

Niedziela dnia 14 lutego—godz. 15
III Zakon św. Franciszka; godz. 17
Ogólne Bractwo Żywego Różańca;
godz. 17 Plenarne K.S. Mężów; godz. 17
Zebranie K. S. M. Zeńskiej.

Komunikaty.

1) Kierownictwa K. S. Kobiet i
K. S. M. Zeńskiej przypominają, że

w niedzielę dnia 7 lutego o godz. 8
rano odprawiona będzie Msza św.
w intencji członków.

Wszystkie członkinie mają obo-
wiązek wziąć udział w tym nabo-
żeństwie i gremialnie przystąpić do
Stołu Pańskiego.

2) W środę dnia 10 b. m. przy-
pada Popielec. O godz. 9 rano po-
święcenie popiołu i Mszę św. od-
prawi ks. kan. Jankowski, naukę
wygłosi ks. Szpikowski.

3) W piątki wielkiego postu o
godz. 16 będzie odprawiana Droga
Krzyżowa.

4) W ciągu bieżącego tygodnia
obowiązuje wszystkich Katolików
w środę, piątek i sobotę (dnia 10, 12
i 13 lutego) post i wstrzemięźliwość,
to znaczy bez mięsa i raz w ciągu
dnia do sytości, a w czwartek dnia
11 b. m. tylko post to znaczy wolno
jeść z mięsem ale tylko raz do
sytości.

Porządek kolendy.

Poniedziałek dnia 8 lutego od g. 11
rano ul. Moniuszki, Konrada i Kot-
larska jeden ksiądz, od godziny 14
ul. Szewska drugi ksiądz.

Wtorek dnia 9 lutego od godz. 11
ul. Graniczna i po południu ul. Wła-
dysława jeden ksiądz.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafianie.

Niedziela Zapustna — (7-II)

Widzę jeszcze te piękne, zawsze
roześmiane oczy pewnego młodego
żołnierza, który mimo całej zgrozy
wojennej nie tracił humoru i bawił
całą kompanię. Obsługując pewnego
razu swój kulomiot, śpiewał jakąś
wesołą piosenkę, patrząc filuternie
na nas, wtem nagle osunął się na
ziemię z twarzą krwią zalaną i ze
śmiechem idiotycznym i przejmują-
cym krzyczał: „Ociemniałem!” Po-
strzał w oczy pozbawił go wzroku
— nieszczęśliwiec zwariował z roz-
paczy!

Utracić wzrok, pograżyć się nagle
w ciemnościach, nie widzieć w słoń-
cu skąpanej przyrody, nie widzieć
swoich najdroższych — to zaiste nie-
szczęście wielkie!

A jednak istnieje ślepotą jeszcze
okropniejsza: ślepotą duszy, zanik
światła wiary! Przecież te oczy ociem-
niałe raz znów się otworzą i oglądać
będą piękno, jakiego „żadne oko nie
widziało” na ziemi. Kto zaś utracił
wiarę, ten nie tylko, że nie widzi
piękna, jakie go otacza, nie widzi
prawdy, nie pojmuje czaru cnót i ide-
ałów, nie widzi drogi na celu, ale
błądząc wkółko po omacku, znużony
i zrozpaczony, kończy w ciemnościach
zewnętrznych, pochłania go noc czar-
na i wieczna.

Jest „pismo dla ociemniałych”.
Polega ono na tym, że niewidomy,
nie widząc liter, dotyka palcami pew-
nych znaków. Nie patrzy na litery,
lecz je „wyczuwa”.

Opatrzność nieraz takim pismem
kreśliła dzieje świata, by dusze ociem-
niałe, nie widząc wielkości Boga,
mogły je wyczuć. Potop — Sodoma
i Gomora — zburzenie Jerozolimy —
upadek Rzymu — rewolucja francu-
ska — rozbiór Polski — wojna świa-
towa — oto znaki Boskie dla zasle-
pionych.

Czy dziś Bóg nie pisze takimi
znakami? Głód — bezrobocie — ko-
munizm — wrzenie wojenne! Nie
wyczuwasz, zaślepiony świecicie tego
pisma, mówiącego ci tak wyraźnie,
że pokój, ład i szczęście ludzkości
znajdziesz tylko w Bogu; przez po-
szanowanie praw Boskich!

Może słowa te zabłądzą do rąk
brata, siostry nieszczęśliwej, dotknię-
tej ślepotą duszy. Może i ty wyczu-
łeś już nieraz pismo o Boskiej mocy
i sprawiedliwości. Znany bluznierca
Voltaire (czytaj Wolter), chełpił się
raz tak: „Od dziś za lat 20 Bóg bę-
dzie bezrobotny”. Dokładnie w 20 lat
po tym powiedzeniu konał Voltaire
i kończył swe życie w rozpaczy.

Chrystus przywróci ci wzrok, je-
no wołaj nieustannie i niechaj nikt
i nic cię nie odstrasza: Jezu, Synu
Dawidów, zmiłuj się nade mną! Pa-
nie daj abym przejrzał!

Proboszcz.

Popielec.

Rozpoczynamy dzisiaj okres roku
kościelnego, który nazywa się nie
zbyt trafnie Wielkim Postem. Lepszą
jest nazwa kościelna „Kwadragez-
ma” t. zn. okres czterdziestu dni
czyli Czterdziestnica. Jeżeli bowiem

Zapisujcie się na stałych abonentów „Niedzieli” z „Dodatkim Parafialnym”.

nazywamy czas przygotowania na największe święto swej religii na Wielkanoc Wielkim Postem, zdawałoby nam się mogło, że pierwszym i najważniejszym obowiązkiem naszym w tym tak bardzo dla dusz naszych ważnym okresie jest post. Kto jednak zna ducha t. zw. Wielkiego Postu, ten wie, że czas Czterdziestnicy to przede wszystkim czas wejrzenia w głąb swej duszy, zastanawiania się nad sobą i nad swą główną wadą i staranie się o zmniejszenie jej siły i rozpiętości. Czas postu czterdziestodniowego to wiosna w życiu duchowym, to rekolekcje, trwające aż przez 40 dni, przez które mamy się przysposobić na największą chrześcijańską uroczystość, na Wielkanoc. Aby nas do głębokiego wejścia w siebie i do zbawiennej pokuty tym więcej pobudzić, święci dzisiaj przed Mszą św. popiół i posypuje nim głowy wiernych, wymawiając przy tym te poważne, głębokie, nas zawstydzające, ale pełne prawdy słowa: „Pamiętaj, człowiecze, żeś proch i w proch się obrócisz“.

Proboszcz.

Kiedy i jak pościć.

Wedle obecnego prawa kościelnego obowiązani są wierni w naszej diecezji do zachowania następujących przepisów postnych:

- 1) We wszystkie piątki całego roku należy się wstrzymać od potraw mięsnych. Dozwolone jest jednak we wszystkie dni całego roku używanie przyprawy do potraw z tłuszczu zwierzęcego.
- 2) Należy zachować post tak co do jakości, t. j. wstrzymując się od potraw mięsnych, jak co do ilości, t. j. pożywając tylko raz dziennie do sytości w następujące dni:
 - a) w środę popielcową.
 - b) w piątki i soboty Wielkiego Postu (w Wielką Sobotę od południa nie ma postu, a także można pożywać potrawy mięsne).
 - c) w suche dni.
 - d) we wigilie: Zielonych Świąt, Wniebowzięcia N. M. Panny, Wszystkich Świętych i Bożego Narodzenia.
- 3) W poniedziałki, wtorki, środy, czwartki Wielkiego postu wolno pożywać pokarmy mięsne; należy jednak w te dni zachować post co do ilości, raz tylko na dzień jedząc do syta.
- 4) Niedziele całego roku, jakoteż święta uroczyste — wolne są zupełnie od postu.

Wszystkim osobom świeckim, zmuszonym jadać w restauracji — udzielamy dyspensy na pożywanie potraw mięsnych we wszystkie dni całego roku, prócz środy popielcowej i Wielkiego Piątku. Tej samej dyspensy udzielamy ludziom świeckim, podróżującym koleją żelazną, zmuszonym z tego powodu jeść na dworcach kolei lub w wagonach restauracyjnych.

Od obowiązku zachowania postu ścisłego t. j. co do ilości (a nie co do jakości) wyjęte są osoby młodociane, które jeszcze nie ukończyły 21 lat życia i wiekowe, które rozpoczęły 61 rok życia, i ludzie zajęci ciężką pracą, odbywający pieszo dalszą podróż, niewiasty karmiące niemowlęta i t. p.

Księża Proboszczowie mają władzę udzielania dyspensy od postu tak poszczególnym osobom, jako też całym rodzinom, zamieszkałym w ich parafii, a także obcym chwilowo w obrębie ich parafii znajdującym się osobom, jeśli dla słabości lub dla innej słusznej przyczyny potrzebowały ulgi w zachowaniu przykazania postu.

Proboszcz.

Częsta Komunia św. w parafii.

(Ciąg dalszy).

Częsta Komunia św. zmienia całe rodziny. Stają się one zgodne, harmonijne. Idzie jakiś błogi pokój z takich domów. Tam widać jakiś inny świat. Zyją tak, jak inni, pracują tak, jak inni, cierpią tak, jak inni, a jednak inaczej. Tam wszystko ożywia się wiarą. Tam panuje dziwna pogoda.

Całe parafie zmieniają się pod wpływem Komunii św. To co czytamy: „I trwali w nauce Apostolskiej i w uczestnictwie łamania chleba i w modlitwach... Wszyscy też, którzy wierzyli, byli pospołu: i wszystko mieli wspólne. Posiadłości i majątności sprzedawali i obdzielali nimi wszystkich jako każdemu było potrzeba“. Dziej. 2. 42—45. to nie tylko się działo w pierwszych wiekach, ale i później. Tam, gdzie się wiara dostawała, tam, gdzie się przyjmowała praktyka częstej Komunii św. tam wstępował duch inny.

Papież Pius X ma nieśmiertelną zasługę w zaprowadzeniu częstej Komunii św. Nawiązując do dawnej tradycji, wezwał do częstej Komunii św. Komunia św. ma być codziennym pokarmem duchowym tak, jak codziennie bierzemy pokarm dla ciała. To wezwanie szczególnie aktualne na dzisiejsze czasy. Tyle w świecie obojętności, oziębłości — oto środek

ogrzenia się. Jak dziwnie Bóg kieruje losami. To też świat katolicki z wdzięcznością przyjął to hasło. Wielu poszło za tym wezwaniem. Zaroily się kościoły od wiernych, przystępujących często do Komunii św. i to ze wszystkich warstw. Przychodzą prosić ludzie od pług, rzemieślnicy, służące, przychodzi młodzież kształcąca się, przychodzi inteligencja. Co to za cudny widok, kiedy skupieni, pogodni, idą ze złożonymi rękoma do Stołu Pańskiego! Jak się cieszy Boskie Serce! Ile łask zlewa na biedne dusze!

d. c. n.

Związek małżeński zawarli:

Dnia 30.I 1937 r. Tadeusz Doros z Barbarą Wyderka.

Władysław Rapacz z Julianną Bańbuła.

Rocznice zaślubin:

Dnia 8.II 1937 r. Władysław Weśółowski z Marianną Szeinberg.

Dnia 9.II 1937 r. Wincenty Siewierski z Elżbietą Szafran.

Dnia 10.II 1937 roku Franciszek Bajdol z Anną Maj.

Zmarli:

Dnia 26.I 1937 r. Józef Balwierz lat 76.

Rocznice zgonów:

Dnia 8.II 1937 Paweł Kokosiński, lat 66.

Dnia 12.II 1937 r. Józefa z Sadowicznych Glińska lat 82.

Dnia 14.II 1937 r. Tomasz Zdechlik lat 67.

Związek małżeński zamierzają zawrzeć następujące osoby:

Jan Wójcik, k. Targowa 18 z Marią Szałowską, p. Kowalska 10 zap. 8.

Fryderyk Griegier, k. z Katowic z Martą Jaskólską, p. Wiejska 38, zap. 3.

Augustyn Rumian, wd. z Niwki z Franciszką Bednarską, p. 1 Maja 17, zap. 3.

Stanisław Ciekala, k. 3 Maja 3 a z Marianną Kaniewską, p. 1 Maja 17 zap. 2.

Edward Gil, k. Chmielna 3 z Anną Bieniec, p. Chmielna 3 zap. 2.

Chrzest św. przyjęli, stając się dziećmi Bożymi:

Zenobia Osuch.